

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Magistro Et Fratribvs Hierosolymitani Hospitalis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

sivas: quibus & patris decessum, & matris
 obitum, ætas tenerrima deploravit, ut
 pote quæ primùm utrumque flere didi-
 cit, quàm elementis plenè alterum nomi-
 nare. Nondum enim regalis infantia su-
 per morte patris consolationem acceperat,
 & dolorem antiquum superveniens
 doloris novitas innovavit, & pueritiæ
 tuæ primitias eorum deputavit exequiis
 quorum obsequiis secundùm naturæ ju-
 ra juvari debuerat & sollicitiùs & dili-
 gentiùs enutriri. Verùm pater miseri-
 cordiarum, & Deus totius consolationis,
 qui consolatur nos in omni tribulatione
 nostra, nobis & tibi super hoc consola-
 tionem obtulit salutarem, & in eo tibi
 consuluit in quo te visus fuerat aliquan-
 tum asperè visitare. Sanè ne, si parceret
 virgæ, te secundùm Salomonem vi-
 deretur odissè, aut si te non corripere, à
 dilectione sua infantiam tuam ostende-
 ret alienam, cum juxta testimonium sa-
 cræ scripturæ, quos amat arguat & casti-
 get, ut quòd te in primis infantia tuæ an-
 nis in filium adoptaret ostenderet, ætatis
 tuæ primitias misericorditer visitavit, qui
 castigat omnem filium quem recipit, &
 facit in tentatione proventum. Vt autem
 id evidentibus indiciis evidentius de-
 monstraret, Vicarium suum ad tutelam
 tuam misericorditer deputavit, patris
 defectum patre tibi digniore secundùm
 miserationum suarum multitudinem re-
 compensans, & matrem tibi meliorem
 restituens pro matre defuncta, eam sci-
 licet sub cujus capite læva ejus, & dex-
 tera ejus, sicut in Canticis legitur, am-
 plexatur: ut dum ipsa te sicut filium fo-
 verit, eum à quo castis confoveretur am-
 plexibus, ad tutelam tuam & protectio-
 nem inducat. Nos igitur, qui præter
 debitum officij pastoralis, quo sumus sin-
 gulis & præsertim pupillis & orphanis
 debitores, te tam ea ratione quòd incli-
 tæ recordationis Constancia Imperatrix
 mater tua nostræ te tutelæ commisit,
 quàm eò quòd regnum Sicilia ad patri-
 monium Ecclesiæ pertinet, diligere volu-
 mus & fovere, ad honorem & incre-
 mentum regni celsitudinis, statum reg-
 ni, & fidelium tuorum profectum dan-
 te Domino efficaciter intendemus, &
 circa te paternam curabimus sollicitudi-
 nem exercere. Monemus igitur serenita-
 tem tuam, & exhortamur in Domino,
 quatenus omni penitus mœrore deposi-
 to, effugatis tristitiæ tenebris, exultes

in Domino, & in eo consolationis susci-
 pias medicinam qui pro temporali spi-
 ritualem tibi patrem providit, & in ma-
 tris obitu matrem Ecclesiæ materna
 sollicitudine tuæ indoli deputavit, ut fa-
 ctus postmodum vir, & in regni solio so-
 lidatus, eam ampliùs venereris, per quam
 te cognoveris exaltatum. Dictos autem
 nuntios tuos serenitati tuæ propensius
 commendamus, quos magnificentia tuæ
 fideles & in commissis sibi negotiis exe-
 quendis sollicitos sumus & diligentes ex-
 perti, rogantes celsitudinem tuam, &
 monentes, ut eos intuitu benigno res-
 picias &c.

PANORMITANO
 Archiepiscopo.

Circa statum Ecclesiarum, in qui-
 bus est ordo regularis statutus, in
 melius reformandum sollicitum te cre-
 dimus & attentum ut, in eis ordo de-
 perditus restauretur. Sanè significavit
 nobis dilectus filius nobilis vir R. Co-
 mes de Agello, quòd bonæ memoriæ M.
 Cancellarius pater ipsius monasterium
 quoddam in civitate Panormitana fun-
 davit, & in eo fratres Cisterciensium indu-
 xit: quibus exinde recedentibus, Teu-
 tonicis monasterium ipsum per laicalem
 potentiam occuparunt. Volentes igitur
 ut eidem monasterio tua sollicitudine
 succurratur, fraternitati tuæ per aposto-
 lica scripta mandamus quatenus, si res
 ita se habet, amotis inde Teutonicis me-
 moratis, abolitum inde ordinem Cister-
 cien. fratrum reformes. Quod si regula
 non patitur, pro eo quòd in civitate in-
 ter hominum frequentias est constru-
 ctum, cum consilio & assensu ejusdem
 Comitis & fratrum suorum fratres alte-
 rius ordinis in eo nostra fretus aucto-
 ritate instituas, qui Domino in eo jugi-
 ter famulentur, & regularia servant in
 perpetuum instituta. Datum Laterani
 VI. Idus Februarij.

MAGISTRO ET FRATRIBVS
 Hierosolymitani Hospitalis.

In totius Christianitatis dispendium,
 apostolicæ sedis opprobrium, & ani-
 marum vestrarum periculum controver-
 sia quæ inter vos & dilectos filios nostros
 fratres militiæ Templi, super quibusdam
 possessionibus constitutis in tenimento
 Margati & Valeniæ, vertebatur, nocen-
 di magnitudine ferè universas hujus

Epist. 146.
 Curam & re-
 stauracionem
 monasterij Pe-
 normitanum
 committit.

Epist. 167.
 Ut causam sit
 contra fratres
 militiæ Templi
 jure, non vi,
 prosequantur.

temporis controversias excedebat: utpote quæ toti erat Christianitati damnosa, injuriola nobis, mortifera partibus, utilis inimicis fidei Christianæ, quibus & nocendi audaciam & detrahendi materiam ministrabat. Armaverat in se invicem Christianos, religiosos (si religiosi tamen dici debeant qui nimis injuriose proprias injurias persequuntur) in gravem religiosorum perniciem excitarat, & manus contulerat in se ipsas, quæ in Christianorum defensionem acies consueverant Sarracenicis expugnare. Non enim sufficiebat partibus disceptare iudicio, sed sibi in propria causa * dicentes, violentiam sibi mutuo irrogare & vim vi repellere, non solum non servato moderamine inculpatae tutelæ, sed etiam transgressæ ultionis excessu, temere contendebant; & qui consueverant in hostes fidei Christianæ communes copias communiter congregare, terga vertentes hostibus, non solum verbis, sed & factis, & scriptis, se invicem graviter offendeabant. Cum autem propter controversiam ipsam dilecti filij Disigius Prior Baroli & Og. Præceptor Italiæ fratres vestri, & ex parte adversa Petrus de Villaplana & Terricus fratres militiæ Templi, ad nostram præsentiam accessissent, præsentato nobis arbitrio quod inter partes protulerant peregrini cum ultramarinæ terræ Prælati, licet plenè nobis de jure liqueret, maluimus tamen etiam personaliter ad pacem intendere, ac causam ipsam amicabili compositione sopire, quàm iudicio terminare. Fratres igitur tam eorum quàm vestros convocantes in unum, ac de compositione tractantes, de voluntate ipsorum, præsentate ac consentiente Seguino Milite, dictas possessiones cum fructibus inde perceptis plenè restitui de fratrum nostrorum consilio fratribus militiæ Templi mandavimus: ita tamen ut postquam ipsi per mensem pacificam possessionem habuerint, eidem Militi, qui proponit ad se possessiones illas de jure spectare, vel filiis ejus post citationem vestram te neantur in vestra curia respondere; sic scilicet quòd vos de principatu Antiochicæ. & de Comitatu Tripolitano viros idoneos ad iudicium convocetis, qui fratribus militiæ Templi esse non debeant de ratione suspecti. Quòd si forsitan eorum aliquos de jure suspectos habuerint, ipsos eis liceat sine malitia recu-

sare, ut iudicium penitus sine suspicione procedat; præsertim cum ipsis sub obtentu gratiæ nostræ dederimus in mandatis ut nullum sine certa ratione recusent. Quòd si, prout diximus, citati venire contempserint, ex tunc Militem ipsum vel filios ejus in possessionem causa rei servandæ mittatis. Viri autem vocati juramento firmabunt quòd odio, gratia, & timore postpositis, sine aliqua personarum acceptione, causam audient, & secundum approbatam terræ consuetudinem terminabunt. Quòd si fortè noluerint, venerabilibus fratribus nostris Patriarchæ Antiocheno, Archiepiscopo Nazareno, & Valeniensi Episcopo dedimus in mandatis ut eos ad præstandum hujusmodi juramentum per censuram ecclesiasticam appellatione remota compellant, nec liceat partibus ab eis ante sententiam appellare. Si verò post sententiam alterutra partium duxerit appellandum, cum appellationem fuerit interpositam prosecuta, nos, ut per eos causa eadem melius terminetur quibus melius poterunt ejus merita ex locorum vicinitate liquere, ipsam aliquibus de provincia, appellatione postposita, commitemus; qui, pensata consuetudine, causam ipsam iustitia mediante decident. quorum sententiam faciemus auctore Domino inviolabiliter observari. Per hoc autem quod pro bono pacis hac vice mandavimus, nullum alterutri partium volumus præjudicium generari. Ceteræ verò quas habetis vel habituri estis ad invicem quæstiones, secundum compositionem inter vos & eos antiquitus initam, & à bonæ memoriæ Alexandro Papa prædecessore nostro & à nobis postmodum confirmatam, tractentur, concordia vel iudicio terminandæ. Ideoque discretionis vestræ per apostolica scripta mandamus, & sub obtentu gratiæ nostræ, excommunicationis interminatione, in virtute Spiritus sancti, & sub obtestatione divini iudicij districtè præcipimus quatenus vos ad invicem diligentes, tam causam ipsam quàm alias honestè, sicut concedet, pertractetis; non per violentiam, vel injuriam, contententes, sed quæ pro utraque parte videtur facere, in iudicio rationabiliter deducentes. Scituri quòd si qua partium contra tam expressam inhibitionem venire præsumperit, nos super eam durissimè manus nostras curabimus aggravare. Datum ut supra.

Sl iij